

GIGAS CASPARUS

**Carmen heroicum de gloriosa resurrectione
Domini nostri Jesu Christi Prosopopoeia**

Erphurdiae
1565

Tillykke med din eBog

Du har modtaget en eBog via **Det Kongelige Biblioteks EOD-service**.

Vi håber, du vil finde den både nyttig og let at anvende. eBogen er leveret til dig som en søgbar PDF-fil, og det giver dig nogle særlige anvendelses-muligheder.

Hvordan du bruger eBogen

Læse på din skærm

Du kan åbne og læse eBogen via din almindelige PDF-reader, der ligeledes giver dig mulighed for at bladre mellem siderne og zoome i teksten.

Udskrive på din printer

Du kan skrive hele – eller enkelte sider af - eBogen ud på din egen printer.

Gemme på din computer

Du kan let gemme eBogen på din private computer, USB-nøgle eller diskette.

Søge tekst

Du kan søge efter ord, dele af ord eller hele sætninger, i eBogen ved at bruge PDF-Reader'ens indbyggede søgefacilitet. Denne finder du ved at klikke på ikonet "Search" , eller trykke på tastaturknapperne [Ctrl+f].

Kopiere og genbruge tekst

Du kan kopiere tekst fra eBogen ved at klikke på ikonet "Select toolbar" , indramme den tekst, du ønsker kopieret og trykke på tastaturknapperne [Ctrl+c]. Du indsætter teksten, hvor du ønsker det, ved at klikke [Ctrl+v].

Kopiere og genbruge billeder

Du kan kopiere billeder fra eBogen ved at klikke på ikonet "Snapshot Tool" og indramme billedet, du ønsker kopieret. Du indsætter billedet, hvor du ønsker det, ved at klikke [Ctrl+v].

Betingelser for brug

Bruger du eBøger fra Det Kongelige Biblioteks EOD-service accepterer du samtidig de betingelser, der knytter sig til brugen af disse pdf-filer. Den vigtigste af disse betingelser er, at du kun må anvende eBøgerne til personlig ikke-kommerciel brug.

Læs alle betingelserne på <http://books2ebooks.eu/odm/html/kb/da/agb.html>

CARMENHE

ROICVMDEGLORIOSARESVR
RECTIONE DOMINI NOSTRI IESV

CHRISTI, SCRIPTVM IN HONOREM CLAS

torum uirorum, Domini Erasmi Chilianii,

& Domini Ioannis Nebelij, proconsulum in
Urbe Arenstadenſi.

Autore Casparo Gigante Tyrigeta.

PROSOPOPOEIA.

Sit tibi pura manus, qui uis mea uertere plectra:

Et tua sit nigro mens aliena sale.

Sacros edo modos: uos bilis & ira ualete:

Deq; meo mordax carmine liuor abi.

Argueris me spurcidico si forsitan ore,

In te tincta nigro felle ego tela dabo.

Erphurdix excudebat Ieremias Portenbach.

ANNO M D L X V.

CLARISSIMIS VIRIS, VIRTUTE ET
PRVDENTIA EXCELLENTIBVS ERASMO

Chiliano, & Ioanni Nebelio, Consulibus.

Hic meritas summi laudes mea carmina Christi,
Niruntur clari concinuisse uiri.

Estq; mihi uisum uestro sub nomine ut edam:

Pauca sacrae uobis dedico pleetra lyrae.

Illaq; quod uobis dono, uel candida fertur

Virtus, uel uester promeruisse fauor.

Certè sincero de pectore maxima dona,

Quae potui uobis mittere, mitto Gigas.

Non maiora, licet uellem, transmittere possum:

Nobilius donum nec niger Indus habet.

Christus enim nobis dulcissima gaudia praebet

Maiores mundi cardine praebet opes.

Christus, cui spirans diuinos pectus amores,

Criminibus nostris dulce leuamen habet.

Quid? patet aetherij nobis ut ianua Coeli,

Scilicet hic unus maxima causa fuit.

Nemo, extra Christum, rigidam qui uincere mortem,

Et dare iustitiam qui potuisset, erat.

Nos ideo paribus grati cum laudibus oris

Illius meritis inuigilare iuuat.

Et nostrae sic grata preces sunt symbola Christo:

Vult trito susas Christus ab ore preces.

Multa igitur claro fueras qui cura Philippo,

Quo pia Leucorae laus uiget orbe Scholae:

Emeritas memori laudes de pectore Christi,

Optime cum nostra profer Erasme Dea.

Tuq; celebrato mecum, qui nomen adepius

Gum summo diui iure Ioannis habes.

Accipite hos nostros uersus: uos uiuite nec non

Theia felici tempora sorte, precor.

V. P. S. Casp: Gigas T.

Pieris hic Christi felicem Musa triumphum,
 Qui duras portas nigrae Stygis antraq; fregit,
 Qui truci edomuit furiosam Dæmonis iram,
 Cuius & æqua mera donat nos dextra salute,
 Felicem Christi dicemus Musa triumphum.
 Ergo uocata meis ades huc Polyhymnia cæptis.
 Attolli Christus grandi dignissimus ore,
 Aut quali celebris magnum cantabat Achilleus
 Mænius: aut quali diuini Pindarus oris
 Autor præstantum referebat facta uirorum.
 Fons si Aganippeus mihi dulcem emitteret undam:
 Mincius & dulces latices effunderet, olim
 Quos bibit excellens vates satus Andide Nympha,
 Cum dedit eximium festiuo carmen ab ore,
 Quo ritè eximit pallentes pectore curas,
 Quo docuit moresq; bonos uitamq; salubrem:
 Non tamen hic lætum queo sat dixisse triumphum,
 Quo meruit Christus nobis sedesq; supremas:
 Irruptæq; simul uitæ certissima regna.
 Quam uereor ne materiesuperamur ab ipsa.
 Ergo iuua me Musa: tuas benè olentibus aras
 Herbis ornabo, parili celebraboq; ritu.
 Educat egregias meus herbas floribus hortus,
 Ex quibus ipse tibi faciam redolentia ferta:
 Pro taliq; pius reddam tibi munere Vates
 Vota, probas æquo semper pia pectore Vota.

Surgeret à Cæna cum Christus, mitibus hortum
 Gressibus & peteret, per te falsissime Iuda
 Traditur innocuus Iudæ in uincula turba.
 Ducitur hinc ad Pontificem comitante caterua.
 Tandem ad magnificas Herodis mittitur ædes.

Deq; illo reprobo sententia fertur ab ore,
Vt crucis infami condignaretur honore.
Diuerso tristis fit terræmotus in orbe.
Atraq; flammiferi facta est defectio Solis.
Ipsa ubi non ullam eclipsin natura sinebat.
Diuinæ illæso Naturæ numine, Christus
Infectæ morti in ligno se subiicit alto.
In cruce nanq; humana mori Natura uolebat.
Terna luce Deus patula consurgere ab urna
Præualuit, patrijs & linquere uiribus orcum:
Aurea quando procul Sol scilicet astra fugarat,
Et super assertum radios coniecerat orbem.
Nemo tamen de militibus, substant licet urnæ,
A morte attendit crucifixum surgere Christum:
Adde, quod & fuerant ipsa incorrupta sigilla,
Surgente à letho totius præside mundi.
Verus & ergo Deus, uetusq; Homo dicitur esse:
Nanq; pati humanæ naturæ conuenit: ergo
Vere diuina in Christo natura quieuit:
Exeruit nullas Diuina potentia uires.
Diuinæ officium est, æternum uiuere in æuum.
Nèue pati poterat, rigidam sentireq; mortem.
Plenus ab æterno lumen qui lumine sumpsit.
Militibus rigidum Christi linquentibus orcum,
Inq; fugam celerem uersis formidine tergis:
Castæ matronæ tunc successere sepulchro.
Succedunt Solij musq; Petrus diuusq; Ioannes.
Succedunt, ubi paciferi pia membra locarant
Christi, subtili sanè circumdata lino:
Eccè cito Angelicæ gressu monimenta cohortes
Accedunt, & matronas affantur honestas:

Sit procul à nobis metus. atq; angustia mentis.
 Dicunt: en sanè in Galileis nunc licet oris
 Vnigeni claram Christi uidisse figuram.
 Illius ueluti sonuit pia concio uobis.
 Abiecta procul ergò mora, mora nanq; nocebit
 Visite festinis Galilæas cursibus oras:
 Dicite Discipulis illius, dicite Christum
 Surrexisse citæ duro de funere mortis.
 At iam regressis mulieribus: ecce benignus
 Se ad Magdalenam ignoto fert corpore Christus.
 Quin grauius lapsi, languenti Christide, Petri,
 Et declinato festiue apparuit ori.
 Adq; duos se Discipulos, iam Sole cadente,
 Cum tendunt Emaus propero ad tua iugera gressu,
 Iungit, & hinc illis sacrata uolumina soluit
 Illis fit notus, cum panem frangeret: & cum
 Illorum placidis manibus proponeret ori.
 Iamq; illis Solymas rursum repetentibus urbem,
 Singula succincto ut narrarent ordine facta,
 Dulci immobilium iunctis sibi fœdere fratrum,
 Occlusis foribus medium petit atq; subintrat:
 Fractos discipulos facundoq; ore salutat.
 Paschatos hæc ita sunt sacrata luce peracta,
 Fida mi nistrorum Christi ceu turba fatetur.
 Omnia quæ peragi præsentis lumine uidit.
 Indè suum nostræ fidei deduxerit ortum
 Articulus, nos unanimi quo credimus ore:
 Posthabuisse pium præsurda cadauera Christum,
 Eoum terna mare cum uice Phœbe subires.

Hastenus historiam trātauimus: ipsa benigni
 Commoda nunc fructus addemus candide lector.

Scilicet immensi solummodo pacifer orbis,
Christus ab extensa sanctæ crucis arbore pendet,
Inter damnatos homines, interq; latrones.
Adde, ibi quod Christus mortem non fugerit atram
Occidit, innumero casus moriturq; dolore.
Hic nos esse decet certos: id scilicet esse
Ob nostræ factum fædisima crimina uitæ.
Ergo salutaris supremi passio Christi
Euenit, & totus Christi simul accidit actus:
Nostra piaretur quo culpa, scelusq; nefandum.
Agnus Paschalis, uerè æternusq; Sacerdos,
Christus pro nostra factus pia uictima sorde.
Hic satis hic unus fecit: deleuit & omne
Morte sua crimen: nostrum penitusq; timorem
Sustulit, ætherea nos sedeq; uiuere fecit.
Scilicet ob nostrum inuocuius tot liuida crimen
Vulnera Christus alit: tam sancto corpore portat,
Omneq; peccatum diffuso sanguine tollit.
Ergo conspiciamus quoties sacra uulnera Christi,
Vulnera sunt rostro quæ humentia sanguine sanè,
Offensæ nostræ peccatorumq; monemur,
Te quibus alme pater malè nos offendimus: una
Nobis lege tuam quibus atq; asciuius iram,
Nemo nisi Christus poterat placare Tonantem,
Atram sub memori resouentem pectore bilem:
Talis erat nostri delicti, tantaq; noxa.
Et quamuis (nec enim languet Diuina potestas)
Sustinuit duramq; necem, stygiasq; cauernas,
Non in morte tamen Christus manet: esset abortus
Fulgeretq; dies cum tertius, atra relinquit
Ecce caui loca consurgitq; & fortiter antri,

Nempè noua forma notum sese facit esse,
 Quæ nimis & fuerat dulcis, iucundaq; uisu.
 Hinc ut sciremus nostras iam funditus esse
 Sordes deletas: Domino nosq; indè supremo
 Esse nouè natos: summoq; placere parenti.
 Et iam nostra nouis uestita nitoribus esse
 Corpora: iustitiæq; nouæ iam munus habere.
 Ob nostras maculas, certè ob male factaq; nostra,
 Te scriptura refert truculentæ maxime Christe
 Succubuisse neci, simul ob nostriq; salutem
 Surrexisse, feras nobis ut gaudia Cæli.
 Vlla minus species spectatur imagoq; lethi,
 In miti nunc dulce decus, nunc lætaq; Christo
 Gloria, mirandusq; lepos, æternaq; uita est.
 Nil mortale tenet: Christus mortalis haberi
 Desinit, & post non sentit fera fulmina mortis.
 Nostram gratificos mentem dissoluere plausus,
 Ergo lætitiæq; pari saluisse decebit.
 Hic etenim uerum lucere uidemus amorem,
 Præmitentq; animum, patris immensumq; fauorem.
 Quo nos complexus, fouit clementer & omnes.
 O quàm nos dulci & nexu complexus amæno.
 Nos & adhuc uerè nutritq; augetq; fouetq;.
 Nostras nempè uices Rector miseratus Olympi.
 Æthereo quare dignatur mittere Cælo,
 Datq; suo nobis cretum de lumine Christum:
 Vt, nostro quas ferre minus nos corpore clades,
 Et graue peccatum suffecimus, ille subiret.
 Huic incumbit onus, tantam tolerareq; molem
 Hic potis, & Stygios hic sustinuisse Penates.
 Ergo nostra premunt humeros iam crimina Christi.

Scilicet Inuenies hic, si qua fueris illa.
Hic & muta tacent : melius ne locaueris unquam :
Immunes igitur sumus illis : illa grauabunt
Nos minime : illorum prorsus uis atra tacebit.
Morte resurrexit sed cum iam Christus, & ipse
Nostris peccatis totus censetur abesse.
Nunc ubi sunt autem : uis aut ubi scuit eorum :
Alti horrenda maris non faux absorpserit illa :
Illaq; non ullum uiuiscere uiderit æuum.
Nec Sathanas ulla nobis obiecerit hora.
Ah quid dulce magis, quid lætius en erit unquam :
Hoc firma quam posse fide concredere semper.
Christus surrexit, nunquam morietur & ipse.
Et, cum de rigida terra surreximus olim,
Nos etiam dempto uicturi sine profectio.
Hanc miseram uitam pia consuetudo sequetur :
Æternosq; dies uiuemus scilicet omnes.
Incipit hic uerò tonsi gregis improba turba
Addubitare, uagos & turpis promere sensus
Hæreseos, putat historiam uilem magis alga.
Hic hære illi ratio uanissima suadet.
Impingitq; fere totius regia mundi.
Christus ludibrio de mundo semper habetur.
Historiam ex ueteri sic consuetudine credit.
Difficile articulus mortalia pectora tangit,
Hic, ubi nostra cutem capient quod membra priorem,
Et nos uicturos cœli statuamus in Aula.
Post mortem certè nos clarificabimur : ipse
Angelicæ similes erimus sic deniq; turba.
Nefis hinc Argus, raro qui pectore callet :
Callere attentis potius sed fertur ocellis.

At uerò uolumus rectè si credere, oportet
 Nos scire humano iam passum corpore Christum
 Ob crimen nostri, pœnasq; luisse seueras :
 Surrexisse etiam : Stygijs ut liberat oris,
 Et rabiose tua extraheret, nos Cerbere fauce.
 Amoto dubio, si sic sentire uuabit,
 Egregios fructus haurimus, splendida certè
 Quos nec uena Tagi nitidi nec uicerit Hermi.
 Verius est uero, Christo surgente, perisse
 In nobis simul omne nefas, simul omne profanum.
 Turpibus exempti peccatis credimur esse.
 Iraq; peccatumq; silet. Furiaq; minaces.
 In nos non ullo regnabunt tempore sanè.
 Nobis & celebrare tuas, & dicere laudes
 Conuenit, & Charites Deus ó tibi summe referre,
 Et ter magne Deus tua facta sequentibus annis,
 Christigenus grato laudabit pectore cœtus.
 Nullius auxilio, patrijs sed uiribus acer,
 Christus Dæmonicis nos exonerare procellis
 Conualuit : Christus sedes donare beatas.
 Et nobisiucunda noui dare gaudia regni.
 Hinc uetus eximios uersus Ecclesia cantat,
 Qui talesq; sonos, & talia uerba sonabunt :
 Victa morte, sui Patris per Numina Christus.
 Occluso rigida surgit de carcere terræ.
 Christus surrexit, nec iam uel fulmina tergo,
 Vel uim, uel duræ fert improba uincula mortis.
 Pectore de toto quare gaudebimus omnes.
 Mollia lætificum dissoluant pectora plausum.
 Omnibus ora modis nos latos iam decet esse.
 Tot quia promittit nobis solatia Christus.

Est Christus nobis iam factus spesq; salusq; .
Ergo ouat humanum genus, Angelicæq; cohortes .
Quod factus ueneranda suo iam uictima patri
Christus promeruit nobis pia munera Cæli,
Hic miseras hic Agnus oues de morte redemit .
Duriter offensi sæuam patris abstulit iram :
Et peccatores, diffuso sanguine, patri
Verè cælestes nos conciliavit ad oras .
Prædulci patrem nobis placauit & ore .
Quin & nos itidem radiantia iunxit ad astra .
Mors miranda quidem cum Vita prælia gessit
Confluxere graui mors improba, Vitaq; bello .
Est sed læta tibi dux Vitæ tradita palma .
Non poterat magnum non obtinuisse triumphum
Vita, uenenoſis mortemq; orbare sagittis .
Dux Vitæ moritur, uiuit, regnatq; potenter :
Inq; feros hostes omni sine fine triumphat .
Illius attigerit non ullum gloria finem .
At mors uicta iacet : iacet illius icta rebeli
Vis telo : procumbit humi : nihil eſſeq; fertur .
Amiſiſſe ferox tenſum mors dicitur arcum :
Et miris diſiecta modis eecidiſſe uidetur .
Turpem ignominiam ſic mors tulit, acris martis
Bella Duci Vitæ dum uult inferre ſereno :
Dum lacerare Ducem ſtudet, & male perdere Vitæ .
Est tuus ergo ubi nunc ſtimulus reprobiffima lethe ?
Est ubi nunc tua uis ? ubi felle madentia tela ?
Infamis nunc facta pudor mors : nunc graue ſuffers
Dedecus : audebis cum Vita ſurgere in arma ,
Quando diem Sol Heſperijs deſcribit ab oris :
I difficilem imperij curam, Cælumq; perofi,

Ardua Ledæi linquent & sidera fratres.
 Diuina in Christo natura est nescia uinci.
 In Christo nam uita fuit: non ergo tenetur
 Morte: sed exuperat mortem, mortisq; furorem.
 Ecquid erit Christo diuinius? ecquid habetur
 Quod non ipse suis pedibus subiecerit? & cui
 Non esset Dominus? cui non ius diceret æquum?
 Quid mirabilius, moritur Christusq; subindè
 Quod uere uiuit, regnatq; triumphat & idem
 Turpiter in Christo mors deperit: ipsa uoratur
 Iuste trucidando dum uult te perdere Christa.
 Cum pleni essemus nigra caligine, fœdum
 Et nos peccatum captiuos duceret omnes:
 Ecce Deus nobis peccatum largiter omne
 Donauit, mordaxq; tuum lex dispulit æstum.
 Chirographum, quod peccati nos arguit atri,
 Auertit Christus, simul ad nihilumq; redegit:
 Affixitq; cruci, prorsum dirupit & illud:
 Vt ne iudicio nos quando accusat acerbo.
 Destruxit Christus cœptis opus omne secundis
 Dæmonis, inuictusq; Heros nigra tartara uicit.
 Mors igitur semper nunc lex & iniqua quiescunt:
 Omnis nunc ueteris filet accusatio legis.
 Nullum peccatum certè, nullusq; reatus
 In nobis poterit legis nunc esse seueræ.
 Obiecisse potest nobis lex debita nulla.
 Christus flammiferis abstrusum Dæmona telis,
 Et quo confisus spoliavit robore tato.
 In nos peccatum grassatur tempore nullo.
 Spiritus ergo tuo celsissime Numine iuti,
 Scilicet omne nefas ritè euitare ualemus.

Dicere nos contrà, gelidæq; resistere morti
Possumus, illiusq; minas contemnere sæuas
Scilicet in Christo uerè Dominoq; Deoq;
Exercere suas tentat Styx horrida uires.
Fortior inferno sed Christus, liuida passus
Tela fuit, nec non & Christus prociuit illis,
Dissimulatq; suas uires, cælesteq; Numen.
Vincitur, & uincit tandem tandem obtinet ipse.
Christus cunctarum Dominus rerumq; creator
Nunc iactare potest, sed non inglorius, inam
Quod Styga, quod mortem, quod peccatum simul omne
Vicerit, & Stygios forti conamine fluctus.

Ergo uiuifici pretioso sanguine Christi,
Peccati macula, tetrìs uitijsq; leuamur.
Et tamen in mundo, fragiles dùm ducimus annos,
(Iam mala sunt quoniam currentis tempora mundi.)
Nos peccata manent, nobisq; reatus inhæret.
Non semel à uero decliui tramite gressu
Absumus, æthereo procul & de Numine stamus.
Non, ut debemus semper te Christe ueremur.
A iussa nos sæpe fide censemur abesse.
Nos ueræ fidei perfectio deficit omnes.
Peccatum idcirco non præcauisse ualemus.
Pena sequi effectum solet ergo grauissima turpens
Illa sed extorquet miserum tantummodo corpus.
Obijcitur uarijs noxis hoc orbe: iubemur
Sæpe subire malum: sed spēs fideq; supremum
Assequimur, nobis & participamus Olympum.
Ac sicut tetro nunc est sine crimine Christus,
Et sine morte, Deo uiuitq; per omnia secla:
Nos ita lethifera prorsum lenitate caremus.

Ex merito Christi peccato abstergimur almi.
 Sola fides potis est nos tandem ritè beare.
 Angelicis lituis resonantibus æthere summo
 Surgemus, faciem Christi simul ante serenam
 Stabimus: æquus erit cum totius arbiter orbis.
 Nos sed ab exequijs cū iam reuocabimur ipsis,
 Salusfici roseo proluti sanguine Christi
 Credimur: ex illo sacranur tempore Christo.

Ergo sua toruum uicit qui morte Draconem
 Christo: infernales turbas qui ferrea fecit
 Vincula pati: inq; iugum uictor coniecit acerbum,
 Quiq; triumphator cœlestis dulcia uitæ
 Limina uel gratis nobis donasse putatur:
 Magnificas memori dicamus pectore laudes.
 Omnia plena tua semper sunt climata laude
 Christe: foues etenim clementi quæq; fauore.
 Altrices tibi quippè manus concredimus esse.
 Per tua quinq; facis mitissime uulnera Christe
 Perq; triumphalem palmam, nos dulcibus esse
 Cœtibus insertos Cœlorum: nosq; perennem
 Viuere tu uitam facis: æternaumq; morari,
 Ducit ubi Angelicus grex dulcia gaudia semper
 Omnis laus dicenda tibi: tibi gloria & omnis.
 Queuis lingua tuum celebret pie Christe triumphum
 Nanq; tuo clausum reserasti sanguine Cœlum,
 Et nos grata tuo fecisti pignora Patri.
 Participes nos æternæ sumus ergo coronæ,
 Si tibi constanti solummodó fidimus ore:
 Lætâq; protensa ferimus tibi munera palmæ.

CHRISTVS AD PECCATOREM.

Liber ut à Sathana peccator legibus es ses,
Multa sed innocuo corpore flagra tuli.
Absorpsiq; mea uita fera spicula mortis :
Quæq; mea extinxi crimina Iustitia :
Ille ego qui dicor Iesus cognomine Christus,
Verus homo, & uerus qui feror usq; Deus.
Me sine non erit ulla salus tibi, gratia nulla :
Me sine te miserum nemo beare potest.
Ergo meas grato uirtutes pectore dicas,
Te quod ego uolui uiuere posse mihi.
Nil præter laudes, pro oblato reddere dono,
In te nempè tuli quod Deus ipse, potes.
Ut decet, hoc ipsum si feceris, ampla daturus
Dona tibi, nullo deperitura die.
Ergo profare mihi tali omnibus ore diebus :
Sit laus Christe tibi : sit tibi Christe decus :
Me facis immunem à nigro tu solus auerno :
Ut possum supera uiuere in arce facis .

EPIGRAMMA.

Sæua tulit gelidæ pro nobis funera mortis
Christus, & in ligno cælica regna dedit.
Quæ fuerat lapsu primorum oclusa parentum,
Iustificæ nobis Ianua aperta uiæ est.
Iamq; fauor, nobisq; salus iam contigit : atram
Dum fers pro nobis Christe supreme necem :
Dumq; resurgis humo : Nos, qui tibi fidimus, olim
Nos sumus ergo tui portio grata Throni .
Semper ut hoc stabili credamus pectore, tu nos
Diuino afflatu spiritus alme rege .

CHRISTVS AD PECCATOREM.

212

Auxilijs hominum spretis, spretaq; salute,
Ars humana tibi quam modo ferre potest:
Ad me qui rigido surrexi funere Christum,
Peccator properis gressibus ire uelis.
Ne tardare uelis, me consule, do tibi uitam:
In me uera salus dicitur esse tibi.
Huc ades à multo peccator crimine quas se:
Quo fugis atra trucidis spicula mortis habes.
Omne ego nanq; mea peccatum morte peremi:
Omne meo lotum sanguine crimen abit.
Peccatum, in temet quod grassabatur, abegi:
Sæua mea mortis uincula morte tuli.
Iam stimulus mortis, mors iam succumbit acerba:
Mors, quæ me studuit uincere, uicta iacet.
Per me iusta mei deleta est ira parentis:
Ipse ego credenti uiuere posse dedi.
Restat, ut ex toto credas mihi pectore soli:
Me duce ad astringeri ueneris astra Poli.
Si facta ergo tuo peccata in pectore sentis,
Totus & his ipsis liber ab esse cupis:
Accipe uiuaci ueram de fonte salutem:
Quæq; habet Angelicus gaudia læta chorus.

Læs mere om projektet på:

www.kb.dk/EOD

www.books2ebooks.eu

Om EOD-projektet

“eBooks on Demand” (EOD) – på dansk “eBøger on Demand” – er et europæisk samarbejdsprojektet, der blev indledt i 2006. Det omfatter 14 national- og universitetsbiblioteker fra hele Europa og finansieringen sker bl.a. via EU.

Projektet har gjort det muligt for brugere af Det Kongelige Bibliotek at bestille ældre bøger som eBøger på nettet via REX. På længere sigt vil brugere på denne måde få adgang til millioner af bøger på nettet fra europæiske biblioteker leveret i digital form som søgbare PDF-filer – såkaldte eBøger.